

LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND

Nieuwsbrief 51, december 2020

(Geschreven door Marleen Kramer)

Amalia schrijft vanuit Kabwe dat de coronapandemie ook het leven in Zambia raakt, maar in mindere mate dan bij ons. Er waren en zijn wel beperkende maatregelen en dringende adviezen. Grote bijeenkomsten werden in maart verboden en zo gingen o.a. kerken en scholen dicht. Er wordt aangeraden handen te wassen, mondklappers te dragen en afstand te houden. In de arme wijken van Kabwe delen vele mensen één kraan en kan niet van mensen verwacht worden dat ze hun handen elke keer met zeep wassen. Afstand houden op bijvoorbeeld de markt, is niet te doen. Toch kent Amalia in haar omgeving niet veel mensen die ziek zijn geworden. Ze zegt: "God is barmhartig geweest voor de mensen in Zambia, want als corona net zo hard had toegeslagen in Zambia als in Europa, zouden er vele, vele doden zijn gevallen. Mondklappers dragen en geen handen schudden werkt misschien wel op de kantoren en banken, maar zeker niet op de markten." De beperkende maatregelen hebben een wel heel nadelig effect op het onderwijs gehad. De scholen sloten tijdens het eerste trimester in

maart. Tijdens het tweede trimester kregen de studenten op de universiteit en de beroepsopleidingen digitaal les, maar voor de lagere en middelbare scholen was niets geregeld. De scholieren die examens moesten doen, mochten in mei weer naar school. De overige scholieren konden pas het derde trimester in september weer naar school. Nu zijn de scholen alweer gesloten, omdat het schooljaar de tweede week van december stopt. De scholen gaven de kinderen geen extra tijd of lessen.

Omdat Amalia geen bijeenkomsten kon plannen en de scholen in de compounds waar ze altijd heen ging, gesloten waren, heeft ze haar tijd besteed aan het bezoeken van gezinnen met gehandicapte kinderen.

Met de familie kan ze uitzoeken wat nodig was om het kind te helpen. Het lukte haar om 13 kinderen naar het ziekenhuis in Lusaka te krijgen voor operaties of behandeling. Het

belangrijkste wat daarvoor nodig was is geld voor vervoer naar Lusaka. De behandeling zelf is gratis en de meeste mensen hebben wel familie of kennissen in Lusaka waar ze kunnen verblijven. De kinderen konden geholpen worden bijvoorbeeld aan klompvoeten, hazenlip en andere handicaps. Twee kinderen konden na de operatie voor het eerst lopen. Voor een aantal kinderen die niet geholpen konden worden in het ziekenhuis met ernstige lichamelijke en geestelijke handicap heeft ze een rolstoel kunnen regelen. Het was duidelijk aan de gebaren en schreeuwen van vreugde te zien hoe blij ze waren.

Heel verdrietig nieuws uit Chinsali. Vlak nadat ik de vorige Nieuwsbrief had geschreven, moesten 4 kinderen met grote spoed naar het ziekenhuis. Alle vier kinderen waren net 1 jaar oud. Ze hadden hoge koorts, diarree en moesten overgeven. Alle vier kregen ze in het ziekenhuis extra zuurstof toegediend. Na 4 dagen stierf Augustine en een week later stierf ook Frederick. De andere twee kinderen, Mweshi en Mary, zijn gelukkig weer opgeknapt. Het is niet duidelijk geworden waaraan de kinderen zijn overleden. Ze hebben wel een corona-test gehad, maar de uitslag is nooit bekend geworden bij de medewerkers van het Transit Home. Zoals Pina schrijft was deze tijd een nachtmerrie voor alle verzorgsters en haarzelf.

Met de overige 9 kinderen in het Transit Home in Chinsali gaat het goed. Silvia, die al ruim 5 jaar is, wacht nog op familie waar ze bij kan gaan wonen. Ze was heel blij toen de scholen weer opengingen en zij weer naar de kleuterklas kon gaan. Daar geniet ze van het spelen met andere kinderen van haar leeftijd.

De tante van de 3-jarige Mutete kwam hem ophalen, omdat het beter gaat met zijn moeder die psychische problemen had. Zijn kleine zusje Mweshi blijft nog even in het Transit Home. Zij is nog aan het opknappen na haar

ziekte en moet eerst wat sterker en minder kwetsbaar worden. Violet werd eind september opgenomen. Ze was toen 11 maanden oud en erg ondervoed. Daarom werd ze in het ziekenhuis opgenomen. Toen ze uit het ziekenhuis mocht, heeft haar vader haar weer mee naar huis genomen. Hij was niet over te halen om Violet nog even in het Transit Home te laten aansterken, omdat het dezelfde tijd was dat de andere 4 kinderen in het ziekenhuis opgenomen werden en hij zag dat twee kinderen overleden.

Pina vertelt dat de lokale gemeenschap deze moeilijke periode veel steun is blijven geven. Ondanks de heel moeilijke economische situatie in Zambia, met hoge inflatie en steeds duurder wordende levensbehoeften, doneren mensen uit de gemeenschap zaken als maismeel, bonen, eieren, melk, kippen, olie, zoete aardappelen, zeep etc. Zij waarderen het werk dat het Transit Home in hun gemeenschap doet zeer.

In Isoka is de school die eind september openging alweer gesloten. Of er veel kinderen dit jaar doorstromen naar het reguliere onderwijs weten we nog niet.

In dit coronajaar waarin voor het eerst de bestuursvergadering van onze stichting digitaal plaat vond, zijn jullie ons blijven steunen zoals de jaren hiervoor. Namens de kinderen in Kabwe, Chinsali en Isoka danken wij u heel hartelijk daarvoor. Hulp aan deze kinderen blijft nodig.

Wij sluiten ons aan bij Amalia die haar brief eindigt met:
"My dear unknown donors, thanks for working with us. I appreciate very much your help that brings hope and joy to many children. May the Lord bless you. Together with my children I wish you a happy Christmas."

Stichting 'LANG LEVE HET ZAMBIAANSE KIND'

Leonard Roggeveenstraat 49, 6708 SL Wageningen
 hetzambiaansekind@planet.nl; www.langlevehetzambiaansekind.nl
 IBAN: NL25 RABO 0397 0726 94